

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117225182
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117225182.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ul. Pribinovej č. 25, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ul. Kubániho č. 16, IČO: 47 233 516, proti žalovanej: V. L., G.. XX.XX.XXXX, K. Z. O., G. F.. J. Č.. XXXX/XX, o zaplatenie sumy 1.109,54 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 20.07.2018 č.k. 8Csp 326/2017 - 36 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 26.09.2018 č.k. 8Csp 326/2017 - 57 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom v spojení s dopĺňacím rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 745,34 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 02.04.2018 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanú zaviazal na náhradu trov konania žalobcovi v rozsahu 34 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že dňa 19.09.2014 došlo medzi žalobcom a žalovanou k vzniku zmluvného vzťahu majúceho charakter spotrebiteľský, pričom konkrétne išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvorenú v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V konaní bolo žalobcom tvrdené poskytnutie úveru vo výške 1.110 eur, čo žalovanou rozporované nebolo. Žalovanou nebolo rozporované ani tvrdenie žalobcu, podľa ktorého žalovaná z titulu poskytnutého úveru uhradila sumu 364,66 eur, ani tvrdenie o omeškaní žalovanej s riadnym a včasným splácaním úveru. Po kontrole zmluvy o revolvingovom úvere ako zmluvy spotrebiteľskej, sa dospelo k záveru, že žalobcovi je možné vyčítať absenciu postupu podľa ust. § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k dátumu uzatvorenia zmluvy. V tejto súvislosti sa skúmalo, či veriteľ konal s odbornou starostlivosťou, nakoľko zo zmluvy nie je možné odvodiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s poukázaním na zákonom vyžadované náležitosti. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k dátumu uzavretia zmluvy vyžaduje, aby veriteľ pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcou v navýšení spotrebiteľského úveru posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom mal zobrať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Zo zmluvy nie je možné zistiť, či žalobca takto postupoval. Keďže žalobca nepremietol do zmluvy žiadnu informáciu o bonite klienta, dá sa povedať, že s odbornou starostlivosťou nekonal. Dokonca hrubo porušil povinnosť uloženú mu zákonom, čím je na mieste aplikovať zákonnú sankciu vyplývajúcu z ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k dátumu uzavretia zmluvy a poskytnutý úver posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov.

3. Žalobca má tak nárok len na zaplataenie sumy 745,34 eur predstavujúcej rozdiel medzi sumou úveru poskytnutého vo výške 1.110 eur a sumou 364,66 eur uhradenou žalovanou.

4. S prihladnutím na uvedené súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

5. Výrok o trovách odôvodnil ustanoveniami § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP.

6. Proti tomuto rozsudku v spojení s dopĺňacím rozsudkom, a to konkrétne proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a proti výroku o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom zmeniť tak, aby žalobe v odvolaní napadnutej časti bolo vyhovené a žalovaná zaviazaná na náhradu trov konania. Ako dôvod uviedol, že žiadny zákon nevyžaduje, aby údaje o posúdení schopnosti splácať úver boli súčasťou zmluvy a rovnako žiadny zákon neurčuje, že v prípade neuvedenia týchto údajov v zmluve je úver bezúročným. Nejde teda o náležitosť, ktorej uvádzanie v zmluvách o spotrebiteľskom úvere by zákonodarca vyžadoval pod hrozbou sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Podľa ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Nie je pravdivý záver prvoinštančného súdu, že pri poskytnutí úveru žalobca neskúmal bonitu žalovanej, nakoľko v prípade uzatvorenia zmluvného vzťahu bola bonita dlžníka posudzovaná a v rámci tohto posudzovania žalobca zisťoval skutočnosti týkajúce sa priemerného mesačného príjmu žalovanej, výšky výdavkov a výšky voľných zdrojov. Samotná skutočnosť, že uvedený dokument nebol pri podaní žaloby osobitne predložený, neznamená automaticky ten záver, že veriteľ postupoval v rozpore so zákonom, nakoľko uvedený dokument nemal vo vzťahu ku skutočnostiam uvádzaným v žalobe žiadny rozhodný význam. V zmysle ustanovení § 132 a nasl. CSP má žalobca pri podávaní žaloby povinnosť preukázať okolnosti, ktoré v žalobe uvádza a na tento účel označiť dôkazy za účelom preukázania uvádzaných tvrdení a podľa možnosti ich k žalobe pripojiť, aby tak súdu poskytol v súlade so zachovaním princípu formálnej pravdy čo najširšiu možnosť zistiť skutkový stav uvádzaný v žalobe v zhode s procesnými prostriedkami súdnej ochrany. Túto povinnosť si žaloba v celom rozsahu splnila a v žalobe uvádzané okolnosti podporil predložením relevantných dôkazov. Žalobca nemá vedomosť o tom, aby ho súd vyzval na predloženie ďalších dôkazov, ktorých potreba sa neskôr v konaní ukázala ako smerodajná a ktoré by zároveň mali rozhodný význam pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku a oprávnenosti podanej žaloby, čím nebola naplnená požiadavka zachovania zásady spravodlivého súdneho procesu a žalobcovi bola postupom súdu prvej inštancie odňatá možnosť konať pred súdom. Žalobcovi nebola poskytnutá žiadna možnosť právne argumentovať, prípadne predkladať nové dôkazy, ktoré sa z hľadiska doterajších právnych záverov konajúceho súdu, či skutočnosti uvádzaných v podanej žalobe nejavili ako významné, čo odôvodňuje predpoklad kvalifikácie odvolaním napadnutého rozsudku ako prekvapivého rozhodnutia.

7. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom v jeho napadnutej časti, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcu je opodstatnené.

8. V danom prípade rozhodnutie vo veci bolo odôvodnené tým, že zo zmluvy nie je možné zistiť, či žalobca pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver. Zo zmluvy o úvere však schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver zistiť nemožno, nakoľko náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú upravené v ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, medzi ktorými posudzovanie schopnosti spotrebiteľa splácať úver ako náležitosť zmluvy uvedená nie je. Poukaz na listinný dôkaz, z ktorého posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa zistiť nedá, je nezrozumiteľný.

9. Náležitosti žaloby upravuje ust. § 132 CSP, v zmysle ktorého v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno

nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

10. Z ust. § 132 ods. 3 CSP vyplýva povinnosť pre žalobcu pripojiť k žalobe dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Povinnosť pripojiť k žalobe listinné, či iné pripojiteľné dôkazy slúži na to, aby súd mohol bez zbytočných prietahov pripraviť pojednávanie vo veci. Preto ak žalobca nesplní túto povinnosť, súd ho vyzve, aby tieto dôkazy predložil dodatočne.

11. Súd prvej inštancie bez toho, aby vyzval žalobcu na predloženie právne významných dôkazov spôsobilých spochybniť záver o nesplnení povinností žalobcu s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver, uzavrel, že žalobca si túto svoju povinnosť nesplnil v dôsledku čoho sa poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov.

12. Ak súd prvej inštancie mal pochybnosti o tom, či zo strany žalobcu bola s odbornou starostlivosťou posúdená schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver, bolo jeho povinnosťou vyzvať žalobcu na vyjadrenie sa k tejto právne významnej skutočnosti, o ktorej sa táto strana sporu dozvedela až z odôvodnenia rozsudku a predložiť vo vzťahu k nej právne významné dôkazy. Ust. § 129 ods. 1 CSP pritom ukladá súdu v prípade podania vo veci samej alebo návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, vyzvať toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako 10 dní.

13. Keďže súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

14. Po vrátení spisu bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne zaoberať sa dôvodnosťou uplatneného nároku a následne rozhodnúť tak, aby štruktúra odôvodnenia rozhodnutia zodpovedala zásadám vyplývajúcim z ustanovenia § 220 ods. 2 CSP.

15. Prvoinstančný súd, ktorý je viazaný názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) v novom rozhodnutí rozhodne o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

16. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).